

[Elmquist.]

vis kan tænkes at foreligge, selv om Højesteretsdommerne ikke bevidst lader sig paavirke. Men naar det ærede Medlem samtidig erkender, som jeg ved det ærede Medlem gør, at intet er vigtigere end Højesterets Uafhængighed, og naar det ærede Medlem ved, at den højtærede Justitsministers stærke Gaaen ind for offentlig Votering bl. a. er begrundet i Troen paa, at under offentlig Votering vilde Højesterets Afgørelse i 1885 have været en anden, for saa vilde Dommerne have været bange, som Justitsministeren udtalte, for at stemme, som de gjorde, og naar endelig dertil kommer, at Højesteret selv er ængstelig for, at offentlig Votering skal blive et Indgreb i Højesterets Uafhængighed, ja, saa forstaaer jeg ærlig talt ikke, at det ærede Medlem Hr. Pürschel kan forsvare at give sin Stemme til offentlig Votering's Indførelse og ganske særlig kan forsvare det med Justitsministerens Motivering som Baggrund. Ubekendt kan det jo heller ikke være for Hr. Pürschel, at ogsaa den højtærede Statsminister for nogle Aar siden, i Anledning af Kolindsund-Sagen, truende har løftet Pegefingern overfor Højesteret og udtalt noget om, at nu var det nødvendigt at faa offentlig Votering, for at Højesteret kunde komme til at staa til Ansvar for sine Domme. Altsaa, den højtærede Statsminister ønsker ogsaa offentlig Votering indført som en Straf, som en Trusel overfor den formastelige Højesteret, for at den kan komme til at staa til Ansvar for disse Domme, der ikke passer den højtærede Statsminister. Jeg kan ikke sige andet end, at jeg finder, at disse Udtalelser fra disse to Ministre er af en saadan Karakter, at enhver, der forstaaer den uhyre Betydning, det har, at vi her i Landet har en absolut uafhængig Højesteret og en Højesteret, mod hvem der ikke kan rettes blot den mindste Mistanke for, at den er angst, eller at den af Hensyn til Trusler, selv om det blot er ubevidst, gaar andre Veje, end dens egen Overbevisning anviser den som de rette — at enhver, der forstaaer Betydningen heraf, ogsaa maa forstaa, at med disse Udtalelser fra de to Ministre in mente kan vi overhovedet hverken forsvare eller være bekendt at tvinge offentlig Votering igennem i Højesteret imod Højesterets enstemmige Ønske.

Det er nemlig ikke nok, at det ærede Medlem eller jeg eller visse Dele af Befolkningen er nok saa overbevist om, at Højesterets Uafhængighed ikke vil blive paavirket af offentlig Votering. Det afgørende er, at naar blot andre tror dette, f. Eks. de

højtærede Ministre, eller naar blot Dele af Befolkningen mener, at Højesterets Afgørelse i en given Situation vilde kunne blive anderledes under offentlig end under hemmelig Votering, saa er der alene derved skabt det stærkeste Bevis for, at Højesterets Votering bør være hemmelig, thi alene en Formening, den være sig nok saa gal, om, at Højesteret, naar den skal votere offentligt, vil være paavirket deraf, alene en saadan Formening blot i enkelte Kredse vil betyde den alvorligste Undergravning af den Tillid til Landets Højesteret, som kræves og bør kræves. Det kan være saa udmærket, som det være vil, at de fleste af os mener, at Uafhængigheden ikke vil blive paavirket; naar blot enkelte mener, at Uafhængigheden vil blive paavirket, har vi dermed Undergravningen af Tilliden til Højesterets Uafhængighed. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem Hr. Pürschel og hans Parti nøje vil overveje det alvorlige Skridt, der her er Tale om at tage, netop ud fra den Betragtning, om der ikke i Indførelsen af offentlig Votering ligger Muligheden for at undergrave Tilliden til Højesterets Afgørelser.

Jeg forstaaer for øvrigt ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Pürschel nu kan stemme for offentlig Votering, naar det ærede Medlem i 1928 stemte imod, saaledes som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro allerede har gjort opmærksom paa. Her er det vist mig, der har Ret til at spørge med Forundring, hvad der motiverer dette forandrede Standpunkt hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem motiverede sin Stilling i 1928 med følgende Udtalelse, der findes i Folketingstidenden for 1928—29 Sp. 2845 — jeg var ikke til Stede hele Tiden i Gaar, da det ærede Medlem Hr. Vagn Bro talte, saa jeg ved ikke, om han citerede denne Udtalelse, men jeg vil gerne have Lov til at citere den:

„Men med al den Respekt, jeg har for Højesteret, og den, som jeg tror, at alle Jurister har, finder jeg det naturligvis overordentlig betænkeligt at gaa til en Reformering af dette Forhold, saa længe Højesteret saa afgjort modsætter sig det, saaledes som den gør det.“
 Altsaa i 1928 var det ærede Medlem absolut betænkelig ved at gaa med til denne Ændring, naar Højesteret saa afgjort var imod den. Men der er jo ingen Forandring sket siden 1928; Højesteret er stadig afgjort imod Indførelsen af offentlig Votering, og der er ingen mere afgørende Grunde anført for offentlig Votering eller imod hemmelig Votering, end der blev anført den Gang.